

Bucuria vieții

a tempo

muzica: Mircea Bucescu
versuri: Elia David

8

6

10

14

18

22

27

31

37

41

45

49

ce - ea ce'i pu - țin, Când poți re-naș - te'n su - fle-tu'ți can-doa-real! Ești viu a - tunci Când

Ești viu a - tunci când scrii o po - e - zi - e Și lași, pe un o
braz, o să - ru - ta - re... Când te pă - trunzi de'n - trea - ga bu - cu - ri - e A sfin - tei vieți ce
pu - ruri dă în floa re. Ești viu când ai o ra ză de lu mi nă Să de - se - nezi, pe
ce - rul nop - ții, ste - le, R Când i - ni - ma îți es - te me - reu pli - nă Și'un dor cu - rat e
bar - ca ta cu ve - le. Ești viu a - tunci Când nu'ți iei vi - se - le 'na - poi Și
nu'm - parți i - ni - ma la doi, Pe oa - meni de'i iu - bești... Ești
viu a - tunci Când lu - mea'n - trea - gă e - a - ta Și râzi, și cânti, și crezi în —
— ea, Și i te dă - ru - iești! Ești viu când plângi cu
cel în su - fe - rin - ță, Căci bu - cu - ri - a lui e'a - șa de - par - te... Când strigi spre cer, cu -
prins de ne - pu - țin - ță, Când nu te mai în - vin - ge nici o moar - te! Ești viu doar când te
dă - rui pe de - plin, Când ru - gă'ți sunt și fap - ta și cân - ta - rea R Când mult îți pa - re

53
 nu-ți iei vi - se - le 'na - poi Și nu'm-parți i - ni - ma la doi, Pe oa - meni de'i iu -
 58
 bești... Ești viu a - tunci Când lu - mea'n - trea - gă e - a - ta Și
 63
 râzi, și cânti, și crezi în — ea, Și i te dă - ru - iești! Ești
 68
 viu a - tunci Când nu-ți iei vi - se - le 'na - poi Și nu'm-parți i - ni - ma la doi, Pe
 73
 oa - meni de'i iu - bești... Ești viu a - tunci Când lu - mea'n - trea - gă e - a -
 78
 - ta Și râzi, și cânti, și crezi în — ea, Și i te dă - ru - iești!
 83
 Și i te dă - ru - iești! *rit.* Și i te dă - ru - iești! —
 89

Ești viu atunci când scrii o poezie
 Și lași pe un obraz o sărutare...
 când te pătrunzi de-ntreaga bucurie
 A sfintei vieți ce pururi dă în floare

Ești viu când ai o rază de lumină
 Să desenezi pe cerul nopții stele,
 Când inima îți este mereu plină
 Și-un dor curat e barca ta cu vele.

Ești viu atunci
 Când nu-ți iei visele-na-poi
 Și nu-mparți inima la doi,
 Pe oameni de-i iubești...

Ești viu când plângi cu cel în suferință
 Căci bucuria lui e-așa departe...
 Când strigi spre cer, cuprins de neputință,
 Când nu te mai învinge nici o moarte.

Ești viu doar când te dăruiești pe deplin,
 Când rugă-ți sunt și fapta și cântarea,
 Când mult îți pare ceea ce-i puțin,
 Când poți renaște-n sufletu-ți candoarea!

Ești viu atunci
 Când lumea-ntreagă e a ta
 Și râzi și cânti și crezi în ea
 Și i te dăruiești!